

ΔΙΔΑΚΤΙΚΟΝ ΒΗΜΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

ΕΤΟΣ Γ. ΑΡΙΘ. 127

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΔΕΛΦΕΩΡΓΗ 27^Α ΑΘΗΝΑΙ

24 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1927

Η Θ. ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ΜΑΣ

Τὴν προσεχὴ Πέμπτην, 28ην λήγοντος μηνός, συνέρχονται ἐνταῦθα οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν περιφερειακῶν Διδακτικῶν Συλλόγων τῆς Ἑλλάδος, διὰ νὰ μετέσχουν εἰς τὰς ἐργασίας τῆς Θ. Γεν. Συνελεύσεως τῆς Διδακτικῆς Ὀμοσπονδίας.

Ἐνθουσιώδεις καὶ ἀφωσιωμένοι οἱ δημοδιδάσκαλοι εἰς τὸ ὑψηλῶν ἔργων, τὸ ὁποῖον δὲν ἐξετίμησεν, ἀτυχῶς, μέχρι σήμερον προσήκοντος τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος, ἐρχονται διὰ νὰ συζητήσουν καὶ πάλιν ἐπὶ τῶν ἀναγκῶν τῆς Λαϊκῆς Ἐκπαιδεύσεως καὶ νὰ τονίσουν ἐκ νέου πρὸς τὴν Πολιτείαν καὶ τὴν Κοινω-

νίαν, ὅτι μόνον ἐπὶ τοῦ Λαϊκοῦ σχολείου πρέπει νὰ στηριχθῆ καθε προσπάθεια, διὰ τὴν ἐξυγιάνειν τοῦ παρόντος καὶ τὴν παρασκευῆν ἐνδὸς αἰσιωτέρου κοινωνικοῦ διὰ τὴν Χώραν μας μέλλοντος.

Πλοῦσι ἡ ἡμερησία διάταξις τῶν ἐργασιῶν τῆς Γενικῆς αὐτῆς Συνελεύσεώς μας εἰς θέματα ἐκπαιδευτικά, εἶναι ἀνάγκη νὰ μελετηθῆ μετὰ προσοχῆς παρ' ὄλων ἐκείνων, οἱ ὅποιοι, ἐνῶ διακηρύττουν τὴν ἀξίαν τῆς Ἐκπαιδεύσεως τοῦ Λαοῦ, ἐπιμένουν ἐν τούτοις νὰ ἀγνοοῦν τὸν σύγχρονον Ἑλληνα δημοδιδάσκαλον, ἀδιαφοροῦντες περὶ αὐτοῦ

καὶ περὶ τοῦ ἔργου του.

Ἡ Ὀργάνωσις τῶν δημοδιδασκάλων, ἡ ὁποία ἀγωνίζεται συνεχῶς καὶ ἀδιαλείπτως διὰ τὴν ἀνύψωσιν τῆς Λαϊκῆς Ἐκπαιδεύσεως καὶ τοῦ ἔργου αὐτῆς, πιστεύει ἀκραδάντως ὅτι, κατὰ τὴν ἐπικειμένην Γενικὴν τῆς Συνέλευσιν θὰ συσφιγθῶν ἀκόμη περισσότερο οἱ κολκοί, οἱ ὅποιοι ἐνώνουν τὰς χιλιάδας τῶν μελῶν τῆς, καὶ ὅτι θ' ἀποβῆ, τοιοῦτο τρόπος, αὕτη κραταιότερα ἐν τῷ μέλλοντι, ἵνα ἀσφαλδέτερον ἐπιτύχῃ εἰς τοὺς εὐγενεῖς καὶ ἠθικοὺς σκοπούς, τοῦ ὁποίου ἀπὸ τῆς ἰδρύσεώς τῆς ἐπιδιώκει.

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΙΣ

1.—ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ

- α) Ἀγροτικὴ Ἐκπαίδευσις.
- β) Τὸ ζήτημα τῆς ἀνεγέρσεως τῶν διδακτηρίων.
- γ) Ἡ ὑποχρεωτικὴ φιλίτισις.
- δ) Αἱ δανειστικαὶ βιβλιοθήκαι.
- ε) Τὰ μονοτάξια διδασκαλεῖα.
- ς) Ἡ μόρφωσις τῶν νηπιαγωγῶν.
- ζ) Αἱ ἱερατικὰ σχολεῖα ὡς ἱεροδιδασκαλεῖα.
- η) Ἡ μετεκπαίδευσις τῶν δημοδιδασκάλων.
- θ) Τὰ ἱδιωτικὰ σχολεῖα καὶ ἡ ἐν αὐτοῖς ὑπηρεσία τῶν δημοδιδασκάλων.
- ι) Προπαγάνδα ὑπὲρ τῆς λαϊκῆς Ἐκπαιδεύσεως.

2.—ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΑ

- α) Τρόπος ἐκλογῆς τῶν αἰρετῶν μελῶν τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου.
- β) Ἐπέκτασις δικαιωμάτων Ἐποπτικῶν Συμβουλίων.

- γ) Αἱ ἐκθέσεις τῶν ἐπιθεωρητῶν περὶ τῆς ποιότητος τῶν δημοδιδασκάλων.
- δ) Κατανομή τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ εἰς τὰ σχολεῖα ἀρρ. καὶ θηλέων.
- ε) Μεταθετὸν τῶν ἐν Ἀθήναις, Πειραιῖ καὶ Θεσ/νίκῃ ὑπηρετούντων ἐπὶ ὀρισμένον χρονικὸν διάστημα δημοδιδασκάλων.

3.—ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ

- α) Τὸ Νομοθετικὸν Διάταγμα περὶ διαβάθμισεως τῶν δημοδιδασκάλων.
- β) Ταμείον ἀλληλοβοηθείας.
- γ) Προμηθευτικὸς Συνεταιρισμός.
- δ) Τὸ Ταμείον Ἐκπαιδευτικῶν τελῶν.
- ε) Τὸ διάταγμα περὶ νοσηλείων.
- ς) Ἡ στρατιωτικὴ ὑπηρεσία τῶν δημοδιδασκάλων.
- ζ) Ἡ ὑπηρεσία τῶν δημοδιδασκάλων εἰς τὰς νέας χώρας.
- η) Τὸ Οἰκογενειακὸν ἐπίδομα.

- θ) Ἡ διαβάθμισις τῶν Ἐπιθεωρητῶν τῶν δημοτικῶν σχολείων.
- ι) Τὸ ὑπηρετικὸν προσωπικὸν τῶν δημοτικῶν σχολείων.

4.—ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΑ

- α) Τροποποίησις τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Διδακτικῆς Ὀμοσπονδίας.
- β) Ἰδρυσις Λέσχης ἐν Ἀθήναις χάριν τῶν δημοδιδασκάλων καὶ χάριν δημοσυχίας Ἐκπαιδευτικῆς κινήσεως ἐν τῇ πρωτεύουσῃ.
- γ) Σύγκλησις τῆς Γ' Γεν. Συνελεύσεως τῆς Διδ. Ὀμοσπονδίας ἐν Θεσ/νίκῃ.
- δ) Καθορισμὸς ψήφων τῶν περιφερειακῶν Διδακτικῶν Συλλόγων.

5.—ΠΡΟΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΚΑΙ "ΔΙΔ. ΒΗΜΑΤΟΣ"

6.—ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΑΙ

ΓΕΓΟΝΟΤΑ-ΚΡΙΣΕΙΣ

ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΩΝ ΝΟΣΗΡΩΝ ΑΝΤΙΑΝΘΡΩΠΩΝ

Ὁ Σύλλογος Ἀλεξανδρουπόλεως μᾶς πληροφορεῖ, ὅτι ὁ συνάδελφος κ. Ρωμάνουλος ἐφυλακίσθη καὶ ἀπελύθη προδωρικῶς, ὅπως δὲ ὀργανωτικῶν ἐργασιῶν. Ἰδιαιτέραι πληροφορίες μᾶς φέρουν ὡς ἀληθῆ τὴν εἰδησίην, ὅτι τόσον ἡ καταδικὴ τοῦ ἐν λόγῳ συνάδελφου, ὅσον καὶ ἡ προδωρικὴ ἀπόλυσις του ὀφείλονται εἰς τὸ γεγονός, ὅτι οὗτος ἐδωκίτευσε τὴν διαγωγὴν τοῦ καὶ γυμνασίου ἀ. Γένε, ὅπως καὶ

ἄλλων τριῶν ὑπαλλήλων, ἀρνηθέντων μόνων αὐτῶν ἐπὶ 600 ὑπαλλήλων τοῦ νομοῦ Ἐβρου, νὰ ὑπογράψουν σχετικὸν πρωτόκολλον τιμῆς, κυκλοφορήσαν εἰς στυγρὰς ἐντόνου ὀργανωτικῆς δράσεως.

Εἶναι εὐχάριστα ἡ εἰκὴν, τὴν ὁποίαν παρουσιάσεν ὁ ἀντιοργανωτικὸς σκαπόμενος αὐτὸς γυμναστήριχος, καὶ προεδρεύσας νὰ ἐπιρρίψῃ τὸ βῆρος καὶ τὴν εὐθύνην τῆς ὅλης κινήσεως εἰς τοὺς ὄμους τοῦ συνάδελφου, καὶ εἶχε τὴν τόλμην νὰ ὑπογράψῃ καὶ δημοδιδασκὴν τὸ σχετικὸν ψήφισμα ἀποδοκιμασίας, τὸ συνταχθῆν παρὰ τῶν ἀρμόσιων ὑπαλλήλων Ἐβρου.

Πληροφορήθημεν ὅμως τόσον αὐτῶν, ὅσον καὶ τοὺς λοιποὺς θιασώτας τοῦ

δόγματος τῆς ἐϋπαλληλικῆς ἀδρανείας, καὶ τοῦ υποδιδάσκαλου τῶν κατωτέρων ὑπαλλήλων εἰς ἐσθ' αἰθεῖς μουζικόν, ὅτι παρῆλθεν ἀνεπίδραστοι ἡ ἐποχὴ, καὶ ἄδύνατοι νὰ μᾶς νέμονται, ἐπιβάλλοντες τὰς νεωρὰς ἐκπαιδευτικῆς, κοινωνικῆς καὶ ὀργανωτικῆς τῶν ἀντιλήψεως. Αἱ Ὀργανώσεως μᾶς ἀνδρωθεῖσαι, γυμρίζουν πλέον πολὺ καλὰ καὶ συντηροῦν ἠθικῶς καὶ ἠθικῶς τὰ ὀργανωτικὰ ὅργανα καὶ δὲ εὐρεθῶν εἰς λίαν προεχθεῖς μέλων εἰς θέσιν νὰ θέσωμεν ἐκποδὸς ἄλλοις ἐκείνων, καὶ κοχυόμενοι μὲ ἀνωτάτους βαθμοὺς καὶ γενναϊότητας ἀπολαύς, περιφρονοῦν τὸν κόνον τῶν κατωτέρων ὑπαλλήλων, καὶ πίνονται, καὶ

ἀντιδρῶν εἰς τὰς προπαθείας τῶν διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς οἰκτικῆς οἰκονομικῆς τῶν καταστάσεως. Τούτῳ προεπιδοποιούμεν.

Η ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑ ΜΑΣ

Τὸ «Διδ. Βῆμα» δὲν δημοσιεύει σήμερον, ὅπως εἶχε προαναγγεῖλαι, τὴν συνέχισαν τῶν ἀρθρῶν τοῦ ἐπιθεωρητοῦ κ. Μενταύλου, καὶ τοῦτο, διότι δὲν μᾶς ἀπεστάλη αὕτη. Ἐπ' εὐκαιρίᾳ ὅμως, ἀναφερόμενον εἰς τὸ ἀρθρον τοῦ, τὸ δημοσιεύθην εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον καὶ εἰς τὴν περιόχην «ἀπὸ τὰ θέματα τῆς Ἡμερ. Διατάξεως τῆς Ὁμοσπονδίας, παραδόξως καὶ ἐκ παραδρομῆς». Ἰσως, ἀποσιώζει τὸ θέμα τοῦ κανονισμοῦ τῶν σχέσεών μας πρὸς τὴν Μέσην Ἐκπαίδευσιν...», παραπέμπει τὸν κ. ἐπιθεωρητὴν εἰς τὸ ἐν τῷ ἴδιῳ φύλλῳ δημοσιευθὲν ὑπόμνημα τῆς Ὁμοσπονδίας, ὅπου, ὡς θὰ εἶδεν οὗτος, εὐρύτατα ἀσχολούμεθα τόσον μὲν τὴν κατάργησιν τῶν Ἑλλην. σχολείων, ὅσον καὶ γενικῶς μὲ τὴν δημιουργίαν ἀνεξαρτήτου Δημοτ. σχολείου, προοριζομένου νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὴν κυρίαν αὐτοῦ ἀποστολήν, τὴν μόρφωσιν καὶ ἐξύψωσιν δηλ. τοῦ Ἑλλην. λαοῦ, διὰ τὸν ὅποιον καὶ ἰδρύθη. Συνεπῶς, δύναται νὰ εἶναι ἱκανοποιημένος ὁ κ. ἐπιθεωρητής, διότι ἡ Ὁμοσπονδία πολὺ ἐγκαίρως ἐφέτος, καὶ κατ' ἐπανάληψιν κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, ἠσχολήθη μὲ ζήτημα ὑψηλῆς σημασίας καὶ ἀφορᾷ τὴν ἀρροσκοπίαν διεξαγορῆν τοῦ ἔργου μας. Ἄς εἶναι ἀκόμη βέβαιος, οἱ δὲν θὰ ἀρκεσθῶμεν εἰς τὴν διατύπωσιν τῶν γνωμῶν μας, ἀλλ' εἰς τὰ παραχωρησάμεν ἀγωνιζόμενοι διὰ τὴν ἐπιβολὴν τῶν. Καὶ τοῦτο διότι «ὁ κανονισμὸς τῶν σχέσεών μας πρὸς τὴν Μέσην Ἐκπαίδευσιν» δὲν νομίζομεν εἰς τὰ ρυθμισθῆ μὲ συζητήσεις, ἀλλὰ μὲ ἀράτας.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Δι διελθείς Πειραιῶς.—Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ «Δημοτικῆς Θεάτρου» Πειραιῶς ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Δημοδιδασκαλικοῦ κόσμου Πειραιῶς καὶ πολλοῦ μέρους τῆς Κοινωνίας τῆς πόλεως, ἐδόθη ἡ προαγγελθεῖσα διελθείς τοῦ κ. Δ. Γληνοῦ, περὶ τῆς «Λαϊκῆς Παιδείας».

Ὁ ἐλκεκτὸς ἀγορητὴς ἀποδείξας δι' ἀριθμῶν καὶ συγγραμμάτων τὴν κατάπτωσιν τῆς Λαϊκῆς μας Παιδείας καὶ τὴν ἀνυπαρξίαν μιᾶς πραγματικῆς τοιαύτης ἐξυπηρετούσης τὰς ποικίλας ἀνάγκας τοῦ λαοῦ, ἀπέδωκε ταύτην εἰς τὴν ἔλλειψιν διαφωτισμένου λαοῦ, ὁ ὅποιος ἐνσυνειδήτως θὰ ἔπρεπε νὰ διεκδικήσῃ τὰ δικαιώματά του ἐπὶ τῆς μορφώσεως καὶ τῆς Παιδείας, ὅπως τοῦτο συμβαίνει εἰς τὰς πολιτισμένας χώρας, ὅπου σοβαρότατα κοινῶν διατίθενται κατόπιν πίστεως, διὰ τὴν Δημοτικὴν Ἐκπαίδευσιν καὶ διὰ τὴν ἀνάγεισιν πελωρίων σχολικῶν μεγάρων.

Συνεισφέροντες ὑπὲρ τῶν ὀργανωτικῶν θυμάτων, συνεισφέρετε ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τοῦ συνόλου καὶ τοῦ ἑαυτοῦ σ α ς.

ΕΠΙ ΤΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΗΜΕΡΗΣΙΑΣ ΔΙΑΤΑΞΕΩΣ

Η ΦΟΙΤΗΣΗ ΣΤΟ ΑΓΡΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΑΝΟΝΙΣΘΗ ΚΑΤΑ ΤΡΟΠΟΝ, ΕΠΙΤΡΕΠΟΝΤΑ ΣΤΟ ΠΑΙΔΙ ΝΑ ΒΟΗΘΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΝ ΤΟΥ.

Ἵστερ' ἀπὸ λίγες ἡμέρας θὰ συνέλθῃ ὁ δημοδιδασκαλικὸς κλάδος σὲ γενικὴ Συνέλευση, γὰρ νὰ σκεφθῆ καὶ λάβῃ ἀπὸ κοινῶν ἀποφάσεις γὰρ τὴν βελτίωσιν τοῦ ἀγροτικῶν τοιούτου. Γιὰ νὰ ληφθοῦν ὅμως ὅσο τὸ δυνατόν καλύτερες ἀποφάσεις, κολῶ ὀρθὰ τὸ δὲ ἀριθ. 120 Δ. Β. προσκαλεῖ πάντα συνάδελφοι νὰ συζητήσῃ ἀπὸ τῶν στυλῶν του καὶ νὰ διατυπώσῃ τὶς γνώμας τους. Ἐχῶν ὅπ' ὄψιν μου τὴν ἀγαθὴν ταύτην πρόκλησιν τοῦ ἐπιστήμου δημοσιογραφικοῦ ὄργανου μας, ἔρχομαι νὰ διατυπώσω τὴν ἀτομικὴν μου γνώμη, κολῶ βγαλμένη ἀπὸ τὴν ὑπερκοσμοεστὴ διδασκαλικὴν μου περὶ, μὲ κάμνει νὰ πιστεύω, εἰς τὸ μονοτάξιον ἀγροτικὸν σχολεῖο θὰ φέρῃ ἀγαθότερα ἀποτελέσματα, ἂν χωρισθῆ σὲ δύο τμήματα, σὲ ἀνώτερον μὲ 4 τάξεις (Γ' Δ' Ε' καὶ Στ') καὶ σὲ κατώτερον μὲ δύο τοιαύτας (Α' καὶ Β'), καὶ τὸ μὲν ἀνώτερον τμήμα νὰ ἐργάζεται ἀπὸ τὸ πρῶτον ὥ; τὸ μεσημέρι, τὸ δὲ κατώτερον τὸ ἀπόγευμα. Μὲ τὸ συνδυασμὸν τοῦτο, χωρὶς νὰ ἐλαττωθῆ καθόλου ὁ ὅρος τοῦ προγράμματος ὀριζόμενος χρόνος διδασκαλίας γὰρ κάθε τάξῃ, θεραπεύονται οἱ ἐξῆς σπουδαῖες ἀκαιτησίαι: Α') Ἀκατάστατος ὁ δάσκαλος, καθ' ὅν χρόνον ἀσχολεῖται μὲ τὶς ἀνώτερας τάξεις, ἀπὸ τὴν ἐκνευριστικὴν ἐνόχλησιν τῶν μικρῶν μαθητῶν καὶ ἀπερισκεπῆσιν καὶ θὰ χωρῆ στὸ ἔργο τῆς διδασκαλίας του, τὸ ὅποιο ἀπληγαγμένο ἀπὸ συχρῆς διακοπῆς, θὰ ἀποβαίῃ ἀσφαλῶς ἱκανοποιητικώτερον καὶ κολῶ καρποφόρον.

Β') Τὰ παιδιὰ τῶν 4 ἀνωτέρων τάξεων θὰ μένουν ἐλευθέρα τὸ ἀπόγευμα, καὶ ἔτσι θὰ βοηθῶν τὴν οἰκονομίαν τους στὶς μικροεργασίας τῆς ἐργασίας, κολῶ ὅσο μικρὴ καὶ ἂν φαίνεται ἡ βοήθεια αὕτη, δύναμαι νὰ βεβαιώσω ἐκ πείρας καὶ ἰδίᾳ ἀντιλήψεως, εἰς εἰναι κολῶτικὴν γὰρ τὸν ἀγρότη. Ἐγνώρισα ὀρφανὰ παιδιὰ, ἀπάνω στὴν νόμιμη γὰρ τὸ σχολεῖο ἡλικία, τὰ ὅποια μὲ τὴν προσωπικὴν τους ἐργασία κατάρθωναν νὰ κερδίζουσι τ' ἀκαιτούμενα πρὸς τὸ ζῆν γὰρ τὴν οἰκονομίαν τους, καὶ τὴν ἔκαναν νὰ μὴ αἰσθανθῆ τὴ δυστυχία τῆς ὀρφανίας.

Γ') Θὰ ἔχωμε ταχτικώτερον φροντιστὴν, διότι, ἀποδίδοντες στὸν ἀγρότη τὸ παιδί του τὴ μισθὴ μέρα, κολῶ ὅσο τὸν κέρδι ὅλες τὶς μικροδουλείας του, ὅ' ἀρμύγη λ. χ. καὶ θὰ φροντίξῃ γὰρ τὴν τροφήν, τὸ πότισμα καὶ στάβλισμα τῶν ζώων του, θὰ τὸν διευκολύνωμεν νὰ μᾶς στέλλῃ τὸ παιδί του τακτικὰ στὸ σχολεῖο.

Δ') Θὰ γλυτώσωμεν καὶ τὰ δυστυχισμένα παιδιὰ πολλῶν σχολείων ἀπὸ τὸ μεγάλο συνωστισμὸν καὶ ἀπὸ τὴν ὀρθοστασία ἢ ἀπὸ τὸ κάθισμα ἐπὶ τοῦ ἔδαφους, κολῶ ὅσο ἔξομα ὅσο κακὰ ἐκνευροῦν στὴν ὄψιν τῶν παιδίων. Τοῦτο συμβαίνει, καθὼς ἔξομα ὅσοι μας, σὲ σχολεῖα κολῶ ἔχουν πολλοὺς μαθητὰς, ἀλλὰ μικρὴ αἰθουσα καὶ λίγα θρανία καὶ τοιαῦτα δὲ ἀτυχῆς σχολεῖα ἔχουμε ἀρκετά. Ἵτωσιν μερικοὶ συνάδελφοι θεωρήσωμεν, εἰς τὴν πρότασίν μου ἀντιτίθεται πρὸς τὰ προκείμενα ἀγαθὰ ἀπὸ τὴν συμφροσίνην τῶν τῶν τάξεων. Ὅχι! διότι θὰ γίνονται καὶ γενικῆς συγκεντρώσεως δῶν τῶν μαθητῶν καὶ, μάλιστα ἀπαραιτήτως μιὰ φορὰ

τὴν ἐβδομάδα κατὰ τὶς ἐκδρομὰς. Θὰ παρήτα καὶ ἄλλα ἐπιχειρήματα γὰρ νὰ στηρίξω καλύτερα τὴν γνώμην μου, ἀλλὰ σεδόμενος τὶς στήλας τοῦ ἀγαπητοῦ Δ. Β. καὶ φοβόμενος εἰς προσκέρρασα τὰ τασοόμενα δριὰ του, ἀρκοῦμαι σ' αὐτὴν μόνο.

Γρηγόρης Μπουρδάκος
Στεν—Τήνου

ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

Πᾶνε τώρα πολλοὶ μῆνας κολῶ παρακοιούθη καὶ ἐγὼ μὲ περιέργεια, ἀπὸ τὰ κοινῶν βουνὰ τῆς Δου. Μακεδονίας, τὴν δημοσιογραφικὴν κίνησιν, γὰρ τὴν ἀγροτικὴν Ἐκπαίδευσιν τῆς χώρας μας. Εἶναι ἀλήθεια κολῶ κολῶ ἀσφαλῆσθη ὁ κλάδος μας τελευταῖα γὰρ αὕτη καὶ ἀεκακοῦσθη δικαίως νὰ ἀσφαλῆται, γὰρ αὕτη ἀλήθεια εἶναι κολῶ; τὰ 90 οἱ τῶν τροφίμων μας, ἀεξεργόμενα αὐρίον θὰ ἐπιδοθῶν στὴν καλλιέργειαν τῆς γῆς. Θὰ γίνουσι γεωργοί.

Οἱ ἀρίστοι ὅμως γεωργοί, οἱ γεωργοὶ τοῦ μέλλοντος, δὲν πρέπει νὰ εἶναι ὅμοιοι μὲ τοὺς σημερινούς. Πρέπει νὰ εἶναι μορφωμένοι. Πρέπει νὰ ἔχουν τὶς ἀκαιτούμενες γνώσεις γὰρ τὴν καλύτερα, γὰρ τὴν συστηματικώτερα καλλιέργειαν τοῦ τόπου μας. Πρέπει νὰ ποιοῦν γὰρ αὕτην.

Πρέπει νὰ γνωρίζουσι, εἰς δια τῆσθα βρισκονται μέσα σ' αὕτη. Ἀδὰ ὅμως δια σήμερα τὰ ἀγνοοῦν. Γι' αὐτὸ καὶ τὸ Κράτος μας ἀγοράζει τὰ περισσότερα τῶν γεωργικῶν προϊόντων ἀπὸ τὰ ἔξω Κράτη, πληρώνοντας ἑκατοντάδας ἑκατοντάδων ἑκατομμυρίων γὰρ αὐτὰ, κάθε χρόνο, ἐνῶ μπορούσε νὰ μὴ πληρῶνῃ οὔτε ὄσολο καὶ ἑκατομμύρια. Καὶ βλέπομεν μ' ὅλα αὐτὰ σήμερα, συμβούλια ἐπὶ συμβούλιον γὰρ νὰ λάβουν ἀποφάσεις γὰρ τὴν ἀγροτικὴν Ἐκπαίδευσιν. Κάθε μέρα αὐτὰ βλέπομεν, ἀπὸ διαβάξουσι καὶ αὐτὰ πάντα μένουσι στὰ χαρτὰ γραμμῆνα, τίποτα δὲ στὴν πραγματικὴν ἔτη. Ἄν θέλουσι ὁ κ. οὐρογοὶ τῆς Γεωργίας καὶ Παιδείας νὰ κάμουν ἀγροτικὴν Ἐκπαίδευσιν, ἀς ἀφήσωσι τὴν συγκρότησιν συμβουλίων μὲ τοὺς προτεταμένους διαφῶρον ὑπηρεσιῶν τῶν ὑπουργείων, ἀς ἀφήσωσι αὐτοὺς κολῶ μόνον στὴν Ἀθήνα ἔξω, καὶ ἀς στρέψουσι τὸ βλέμμα τῶν πρὸς τοὺς δημοδιδασκαλίου, μὲ τοὺς ὅποιους καὶ μόνον δύναται νὰ ἐργασθῶν ἀποτελεσματικὰ γὰρ τὸ μεγαλῶτερον ἀγαθὸν τοῦ τόπου, γὰρ τὴν ἀγροτ. Ἐκπαίδευσιν. Ἄς φροντίσωσι νὰ ἐξυψώσωσι τὸν δημοδιδασκαλο στὴν κοινωνία, ἐνισχύοντάς τον οἰκονομικῶς καὶ ἀς εἶναι βέβαιοι, εἰς τὸ πᾶν θὰ πρῆξῃ ὁ ἀγρότης ἀπὸ τῆς παιδείας γὰρ τὴν ἐπιτυχία, γὰρ τὴν πρόδοσιν τοῦ ἀγροτοῦ. Θὰ ἐργασθῆ στὸ χωράφι μαζί του, ἐν ἀνάγκη θὰ σύρῃ καὶ αὐτὸς τὸ ἄλλο γὰρ νὰ ἐπιφέρει νὰ διδάξῃ τὸν γεωργὸν κατὰ τὶς διαθέσιμας ὄρας του. Γι' αὐτὸ πρέπει νὰ δώσωμεν ὅλοι μας κολῶ μεγάλην προσοχὴν στὴν γεωργικὴν Ἐκπαίδευσιν, γὰρ αὕτη εἶναι Ἐκπαίδευσιν τοῦ ψωμοῦ μας, Ἐκπαίδευσιν τῆς ζωῆς μας, Ἐκπαίδευσιν τῆς ὑπερβίωσης μας. Ἄς λείψουσι τὰ γεωργικὰ σχολεῖα, κολῶ ἀποφασιστικῶν καὶ γίνονται. Ἄς γίνονται ἄντ' αὐτῶν μηνιαία γεωργικὰ συνέδρια σὲ κάθε περιφέρειαν κατὰ μῆνα ἔξω, ὅπου καὶ νὰ ὁρακοῦσονται ὅλοι οἱ συνάδελφοι καὶ τὰ παρακοιούθουσι. Ἄς μάθωμεν τὰ στοιχειώδη μαθήματα ὅλοι μας, καὶ ἔτσι νὰ μᾶςτε ὅσοι μετακταυσευμένοι στὴν γεωργία καὶ ὅχι μερικοὶ κολῶ τὰ οἰκονομικὰ τους θὰ τοὺς ἐπιτρέπουσι γὰρ τὴν παρακοιούθησιν. Ἄς ἐνεργήσωσι ἔτσι οἱ ἀρμόδιοι καὶ

ας ειναι δίδαιτο πώς θάχουμε πραγματική γυμναστική εκπαίδευση, την οποίαν ζητάει όλος ο Έλληνικός λαός.

Πισσα, — Γρεβενά, — Απρίλιος Ν. Μπρουόζης

ΤΟ ΜΕΤΑΘΕΤΟΝ

"Ας μού επιτρέψω το άγαπητό «Διδ. Θήμα» και μένα να άπασχολήσω για λίγο σήμερα τις πολύτιμες στήλες του, έρχόμενος ως ένθερμος όποστηρικτής της δικαίτης, αλλά φεδρωθεί άνεκπλήρωτης, εόχης της συναδέλφου Διουδάκη.

Δέν μπορεί παρά κάθε καλής πίστης συζητητής και μη μικροσυμφεροντολόγος να μη συμφωνήσει απόλυτα με τή γνώμη της έν λόγω συναδέλφου, άφου στηριγεί κυρίως στους λίγους παρακατινούς φυσικούς και κοινωνικούς όρους.

α') στο ότι έχομε όλοι επί της γής τά ίδια δικαιώματα ζωής και θανάτου β') στο ότι έχομε τά αδιά δικαιώματα εδουχίας και δυστυχίας γ') στο ότι όλοι έχομε τά ίδια δικαιώματα και τις ίδιες όχρεώσεις μόρφωσης και ανάπτυξης των παιδιών μας χωρίς καμιά προσωποληψία. δ') στο ότι ή εκπαίδευση δέν μπορεί να γέη φεουδαρχική, άλλα λαϊκή υπό την καλύτερη έννοιά της χαρίζοντες τά δώρα της σε όλους τους συναδέλφους έξ ίσου.

α') στο ότι δέν είναι σωστό οδδδ δίκιο μερικών συνάδελφοι από της άνατολής των όκαλληλικών τους χρόνων μέχρι της δύσης να βρίσκονται στα χωριά, άποφευόμενοι τάλαιως από κάθε πνευματικό κέντρο και

στ') στο ότι δέν είναι όρθο ούτε επιτετραμμένο να θυσιαστούν τά συμφέροντα άρκετών παιδιών χάριν της άδυναμίας μερικών συνάδελφων.

Τό άν δέ μερικοί συνάδελφοι όποστηρίζουν τό αντίθετο, φέροντας ως αιτιολογικό τό ζεσπιτώμα κ.λ.π. άν και τό γνωρίζουν πολύ καλά ά: τό μάθουν για άλλη μία φορά ακόμα, ότι όπως γό έμας τόσους πολλούς βρέθηκε μία χωριότικη στέγη και σκεπώθηκαν, έτσι και για αδτούς τό πιστεύω άπράδαντα αυτό τό πράγμα, ότι θά βρεθεί μία πτωχή στέγη να τους στεγάσει για λίγα μά, πάρα πολύ λίγα χρόνια.

Η έπί λίγα χρόνια μετάθεση των συνάδελφων της Πρωτεύουσας στις έπαρχίες δέν έχει κατά τή γνώμη μου να προσκορήσει και να βλάψη ούτε τα κρατικά συμφέροντα, άλλ' ούτε και τά άτομικά, άλλα μάλλον θά τους ώρηθήση πολλά, γιατί θά τους δοθή ευκαιρία να γνωρίσουν και αυτοί πλέον χειροκλαστή την άγροτική ζωή και φύση καθώ; και την ποιμενική, επειδή θά βρεθούν στη άναπόδραστη άνάγκη να συναστραφούν άγρότες και ποιμένες και να ίδου και να μάθουν και αυτοί τά καλά της φύσης που τώρα καθώς φιδουρίζεται άν εφαρμόσθ ή γυμναστική εκπαίδευση ζώντας συνεχώς στην Άθήνα δέ θά μπορούσαν ελίμα βίβαιοι να άναποκριθούν, έπρακτα στο πρόγραμμά της. Στο τέλος ά: τό πάρουν και ζήτημα άνακούφισης και ήσυχίας, γιατί άπομακρυνόμενοι για λίγα χρόνια από την όχλοσύνη και τόν πρωτεύουσιότικο θόρυβο και έρχόμενοι στις έπαρχίες θά τούς φανή ότι βρίσκονται στα γωστά τους τά Άμαροδία και τις Κηφισοίς.

Είς έπιμετρο όλων προτείνω, όπως κατά την θ' γενική μας συνέλευση, συζητηθή ή γνώμη αυτή και άφου γίνουν οι κατάλληλες έτέργσεις στο Σδ Ύπουργείο εδχομαι να λάβη σάρκα και όστά.

Κωνσταντίνος Ευρέζ
Λουκά—Μαντινείας

ΑΙ ΓΝΩΜΑΙ ΤΩΝ ΣΥΝΑΔΕΛΦΩΝ

ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ ΤΟ ΞΥΠΝΗΜΑ ΤΗΣ ΔΑΣΚΑΛΑΣ

Είναι καιρός να παύσωμε να διαμαρτυρώμεθα έμεις οι δασκάλες, για τήν στερομένην έναντιον μας πολεμικήν μερικόν άρρέων συναδέλφων. Είναι καιρός να παύσωμεν να έρεδιζώμεθα, έάν και από των στηλών του «Διδασκ. Θήματος», βαλλώμεθα διά τήν παρατηρούμένην άδιαφορίαν και άποχήν μας εις οιοδήποτε άγώνα κι άν έρριφθή ο διδασκαλικός κόσμος, κατά τά τελευταία έτη, και εις τόν όποιον άγώνα ύστερησε πολύ, ή Έλληνίδα δασκάλα.

Δέν πρέπει να άγανακτούμεν, άν ή δασκάλα είναι στόχος πολλών άρρέων συναδέλφων, διότι ήμεις αί ίδιαι τούς ώπλισάμεν με όπλα γερά, διά να μιάς πολεμούν, ήμεις τούς έδώσαμε τό δικαίωμα να στρέφονται έναντιον μας, άν στρέφονται, και να ζητοούν άλλοι τήν κατάρτησιν της ίσομισθίας, και άλλοι τήν στέρησιν του δικαιώματος να έλεγγώμεθα εις τά δικια. συμβούλια, και άλλα πολλά.

Η παρατηρούμένη έλλειψις της επαγγελματικής συνειδήσεως από τή δασκάλα, που τήν πηγή της έχει εις ταπεινά σκέψεις, ή άγνοια κάθε οργανωτικής ιδέας τήν κατέστησε, και δικαίως, εις τήν συνείδησιν των άρρέων συναδέλφων όχι επιθυμητήν συνεργάτιδα, όχι άφασωμένον σύntonον, εις τόν τραχύν άγώνα της ζωής. Είναι πλέον ή βέβαιον ότι δέν έφροντίσαμεν, όχι δέν ήθελήσαμεν, να ποικτήσωμεν συνείδησιν. Τών άγαθών, που άπολαύει μία μερίς εργαζόμενων, όταν εις τήν δλην προσπάθειαν άνεξαιρέτως άνδρες και γυναίκες, τίσσονται από κοινού ένθουσιώδεις εργάτες, πώς πραγματοποιήσωμεν ώραιον ιδανικό.

Είναι άναντίρητος αλήθεια, ότι ήμεις οι δασκάλες έξεχωρίσαμεν, ίσως άθελω, ίσως χωρίς πρόθεσιν, τήν θέσιν μας από τήν θέσιν των άρρέων συναδέλφων, άφ' ης στιγμής εισήλθομεν εις τήν βιοπάλην, παρ' όλον που γνωρίζομεν, ότι κοινός ο σκοπός και κοινή άνάγκη μιάς όδηγεί εις τό έργον μας, δασκάλους και δασκάλες.

"Ας μή τό άρηνηθοούν αυτό, δσαι συνάδελφοι θελήσουν δικαία και στοχαστικά να τό συζητήσωμεν.

Με όλα αυτά όμως, δέν τοιμώ να σάς πώ πώς γενικά, έχρωκόπησαν ή δασκάλα εις τό έργον της. Με δλην μου τήν δύναμιν θά φωνάζω ότι, όχι μόνον δέν ύστερησε και επαγγελματικώς του άρρενος, άλλ' ίσως — ίσως να έσταθή εις τό ύφος της άποστολής της, εργαζόμενη εύσυνειδητότερα και με άυτακάρτησιν και έντος του σχολείου και έξω εις τήν κοινωνίαν, μικρόν ή μεγάλην διάφορον, όπου έτάχθη, πλατύτερα σκεπτομένη. Πόσον όμως άδικούμεθα, μονομερώς εργαζόμεναι, είναι προφανές. Τό άπαντον της άποστολής μας δέν είναι ή δρσίσις μας έντος του σχολείου. Όφείλομεν όλες οι δασκάλες της Ελλάδος, έχομεν ύποχρέωσιν, όχι διά να ξεπληρωθώμεν τόν άγώνα της γυναίκας, προς έξύψωσιν της και έξισωσιν των δικαιωμάτων της, κ.λ.π. — ή επιτυχία αυτού προϋποθέτει κάτι που πρέπει να προηγηθή. — άλλα διά να δημιουργήσωμεν και ήμεις έργα άντάξια της άποστολής μας, διά ν' αποδείξωμεν ότι δέν στερούμεθα ζωής, δυνάμειος και πόθων εύγενικών, διά ν' άφωπλώσωμεν τέλος όσους εκ των συνάδελ-

φων μιά; έλέγχουν, άξίζει να κατανοήσωμεν πόσον ζημιωνώμεθα όταν στεκόμεθα μακράν της οργανωτικής ιδέας, μακράν των έκδοστων άγώνων του κλάδου, άγώνων άποβλαπόντων εις τήν έξυπνότητα κοινών συμφερότων. Είναι καιρός άληθινά να ξεπνήσωμεν όλες οι δασκάλες, μιάς επιβάλλεται, είναι ένθική άνάγκη ν' άποβάλλωμεν τόν παλαιόν τύπον και με ψυχρή έμπειαν διάτρονισμού, ν' άκολουθήσωμεν πλάι πλάι του; άρρενας συναδέλφους στο στενό μονοπάτι, που άσφαλώς θά μιά; φέρη κάποτε εις τήν κοινήν χαράν.

Άρκετά παρεξέλιναμεν, έπαναλαμβάνω, ίσως άθελω, του δρόμου που έλαράχθη δι' όλους μας διάκριτως; φύλου. Ύποχρεούμεθα να τόν επανεύρωμεν μιά; καλεί προς τούτο ή φωνή του καθήκοντος. Κ' έρωτώ: Ποιάς, τότε, από τούς άρρενας συναδέλφους θά στρέφεται έναντιον μας, ποιός δέν θά έκτιμήση τήν εύγενή μας προσπάθειαν, ή δέν θ' αναγνωρίση κάθε δικαίον γυναικίον άγώνα;

Δέν νομίζετε, όντις Ταμπσκοπούλου, πώς πρέπει ν' άφήσωμεν τά τετριμμένα, παρακονούμεναι κατά των άρρέων συναδέλφων, δεικνύουσαι τούτοντρόπως και τήν άχαριστίαν μας, και να επιδείξωμεν και ήμεις σημεία ύπόφρεως και ζωής άνάμεισα εις τήν πολυμελή διδασκαλικήν οίκογένειαν, όσον βέβαια, δυνάμεθα; Δέν νομίζετε πώς τότε σ' ήμιάς θ' άνήκη έξ όλοκληρου ο έκαινος; Πρέπει ή όχι να θυσιάσωμεν και ήμεις, άλλα και να θυσιασθώμεν ύπέρ του γενικού καλού;

Καμάρι (Κορινθίας) Άγκλιος
Ευρύθεικ Παλαιολόγου

ΓΙΑ ΝΑ ΤΑ ΛΑΒΗ ΥΠ' ΟΨΙΝ
Η Θ'. ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ

Μου στέκει ζωντανή στη μνήμη άκόμα ή ιστορική και πολυθρόνη Η'. Συνέλευση. Και νοιώθω τόσο καλλίτερον τή σημασία της, όταν αναλογίζομαι εις συνθήκες μέσα στις όποιες συγκλήθη, κι' έργάστηκε.

Τή νευρικότητα, τή δηλητηριασμένην άτμόσφαιρα, τις μπόμπες που σφενδοίζονταν από κάθε μεριά, για να θολωθούν τά νερά και να τά χάσουν οι άντιπρόσωποι. Τήν έχθρότητα του Κέντρου, τήν κατασκευασμένην και τήν παρεξηγήσθ άπ' όλους για όλα.

Είκόνα άμυθη των Συνελεύσεων και των εργασιών της; πρέπει να λαβαίνη όλος ο κλάδος. Γι' αυτό κρατιούνται τα πρακτικά. Διαβάσα και τά πρακτικά της Η'. Συνέλευσης και τά πρόβια. Με ή αντίθεση στη ζωντανία των Συνελεύσεων και στην άπόδοσθ διά των πρώων πρακτικών ειναι τεραστία.

Τά δέ κενά τόσα! Και για ν' αναφέρω κάτι που τό θυμάμαι: "Ενας άντιπρόσωπος από τά βορεινά τμήματα της Έλλάδος τήν πρώτη μέρα των εργασιών με πόνο βγαλίμένο από τά βάθη μισθής ένθουσιώδους δασκαλικής ψυχής παράσθησε με περισσή ζωντάνια τήν άγνία και τούς πόθους του δασκαλισμού, που περιμένα καθώς τόνισα, κρατώντας τήν άναπνοή του τή στιγμή που θά έβγαίνε από τήν ενιγησή του θέση. Και θυμάμαι πώς όλοι με καρδιά, με άνακούφιση και με προθυμία τόν χειροκρότησαν μοναδικά και καταγέωδως και τόν

Ο ΕΡΑΝΟΣ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΜΑΣ

Εκ προηγουμένων εισφορών	Δρχ.	1000.—
Σύλλογος διδασκαλιστών Πειραιώς (α' προσφορά)	>	500.—
Σύλλογος Μεγαρίδος	>	300.—
Σύλλογος Μεσογείων	>	150.—
Σύλλογος Δράμας	>	300.—
Σύλλογος Γορτυνίας	>	200.—
Σύλλογος Μαντινίας και Κυνουρίας	>	200.—
Σύλλογος Εύρωτας	>	300.—
Σύλλογος Πειραιώς (Αρρ.)	>	200.—

Σημ. «Α. Β.».— Έκ του ποσού του έρανού η Δ.οικησις της Όμοσπονδίας άπεφάσισε να διαθέση μέρος άνάλογον και ύπερ του άπολυθέντος επί ένα μήνα και τιμωρηθέντος διά 15ήμερον φυλακίσεως; διά την οργανωτικήν του δράσιν συναδέλφου Άλεξανδρουπόλεως κ. Ραμφοπούλου.

συγχάρηκαν ιδιαίτερα. Κι' άκόμη θυμάμαι πώς ύστερα από την άρνηση του τότε Ύπουργού κ. Αιγινήτη να διχτη τοδ δασκάλοσ διά τοσ προεδρείου, ό ίδιος ζήτησε άποφασιστικά να πάη με άπιστορή και να πάη στόν Ύπουργό πώς δέν φεύγουν από το Ύπουργείο άν δέν τοδ δεχθή προσθέντας ότι δά μπορεί να νοηθή όπουργός της Παιδείας όποιος τοδ ανθρώπους στοδσ όποιους όπου γέυει τοδ άγνωστ.

Ήταν ό ένθουσιώδης αντιπρόσωπος Κονίτσης.

Και τότε όλοι του υπέδειξαν να κάνη τά δσα λέει.

Και τότε καταρωθήηκα πραγματικά να γίνη έπικοινωνία με τόν κ. Ύπουργό και ό αντιπρόσωπος πήγε κι' ό ίδιος.

Διαδίζοντας τά πρακτικά ούτε το ζωντανό λόγο του έ' λόγφ αντιπροσώπου είδα ούτε την άποφασιστική του όμιλία για το άνοιγμα της πόρτας του όπουργού.

Έτσι παρουσιάζεται το φαινόμενο να λείπη από τά πρακτικά ό,τι χαρακτηρίζει κρία το πνεύμα της Συνελεύσεως.

Γι' αυτό έρχομαι να συστήσω στοδσ μέλλοντας αντιπροσώπους να δώσουν μεγάλη προσοχή στο ζήτημα της ούσιαστικής τήρησης τών πρακτικών, όστε αυτά να άποτελοδν ζωντανή είκόνα στο μάτια του κλάδου και πρέπει αυτοούσια τά δημοσιεύωνται σε χωριστό τεύχος του «Δ. Βήματος».

Άθηναι Γεώργ. Χρόνης

ΠΡΟΣΞΑΤΕ ΤΟΝ ΔΗΜΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΝ

Διά τόν κ. Ύπουργόν της Γεωργίας
Κόμης Ύπουργέ,

Έδιδάσα εις τόν καθημερινόν τύπον το σχέδιον νόμου και λοιπός γνώμας περί Γεωργικής εκπαίδευσως του άγροτικού πληθυσμού. Έρωτα και λαμπρά σχέδια στο χαρτί, πλην όμως άνεκλήρωτα, κατά την γνώμη μου.

Διά να επιτύχη ένα γεωργικόν πρόγραμμα ή άλλο τοιοϋτον, δέν άρκει μόνον να είνε τελείως κατηρητισμένον και συγχρονισμένον, πράγμα, που μόνον φαίνεται δέν έχει το παρόν, διότι δέν έλήφθη όκ' όψει ή ύπάρχουσα σύσθεσις τών σχολείων (τετράτακτα, έξάτακτα δημοτικά και παράλληλα Έλληνικά), ηεις καθιστά έν κολλοδσ τοϋτο άναφάρμοστον, αλλά, το σπουδαιότερον, δέον να έξετασθή ό παράγων έναιτος, όστις θα έφαρμόση την γεωργικην εκπαίδευσιν, ό δάσκαλος.

Είνε γνωστόν, ότι και τά άριστα συ-

στήματα και προγράμματα, δταν έλλείψη ό ζήλος, ό ένθουσιασμός και τά ιδανικά από εκείνους, εις τοδσ όποιους έχει άνατεθή ή έφαρμογή των, ναυαγοϋν. Τώρα να ίδουμε, έχει ό δημοδιδάσκαλος τή έσωτερικόν εκείνο πόν, το κίνητρον, το κέντρον, που χρειάζεται;

Δημοδιδάσκαλος με 12—15 έτη σπουδής, πτύχια Πανεπιστημίου και σπουδής εις την Εδρώπην και με όπηρεσίαν επί πλέον όπερριχονταστή, δέν μπορεί να άνέλθη εις την όκαλλιτικήν Ιεραρχίαν άρα πάνω από γραμματέος α' τάξεως και αυτό είδότη τώρα τελευταίως με άγώνα και με όμα, έφ' άπόφοιτος Γυμνασίου με 5τη σπουδής μόνον 11, και ίσως και όλιγώτερα, ελέγχεται εις τόν Έφορικόν, Διοικητικόν, Τελωνειακόν, Συγκοινωνίας και Στρατιωτικόν κλάδον και εις όλας τάς κεντρικάς όπηρεσίαις τών Ύπουργείων και άνέρχεται εις τάς ανωτάτας βαθμίδας της όκαλλιτικής Ιεραρχίας. Δημοδιδάσκαλοι δέ μεταταχθέντες εις άλλους κλάδους, έντός 15ετίας το πολύ, έχουν φθάσει εις ανωτάτας βαθμίδας, εις δέ το όπουργείον της Παιδείας όμοδιδάσκαλος αναλαθών όπηρεσίαν από το έτος 1917 εις ηζή τμηματάρχης α' τάξεως. Διατί αύτη ή διαφορά και παραγκώνισις του δημοδιδασκάλου εκ μέρους της Πολιτείας; Διατί ή άπαίτησις άκ' αυτού μόνον καθιζόντων και όχι και ή άναγνώρισις δικαιωμάτων; Είνε δημοκρατούμενον το κράτος τοϋτο ή προνομιοϋχοι τάξεις και μή; Άδιαφορία προς τόν δημοδιδάσκαλον και ήθική κατάπτωσης αυτού, έφ' όσον θιωρεται άνίκανος να καταλάβη ανωτέρας όκαλλιτικής βαθμίδας, συνεπώς λείπει άκ' αυτού ό ζήλος και τά ιδανικά, άνευ τών όποιων οδδέν σοδρδν δύναται να έπιτελεσθή. Με έπιδόματα, πληρωμήν όδοιορικόν έξόδων, μετεκκαίδευσως, από τάς όποιας έχόρτασε, και λοιπός άποζημιώσις, δέν θερμαίνεται ό δημοδιδάσκαλος και δέν ένθουσιάζεται. Θέλει να άγαπνήσση άέρα και άέρα πολόν, να ζωογονηθή, όπως όλοι οι υπάλληλοι, θέλει προαγωγήν και όχι στασιμότητα και προαγωγήν εύρειαν εις τά ίκανά και ζωντανά αυτοσ στοιχεία.

Λαϊκή εκπαίδευσις, κ. Ύπουργέ, λέγει το Σόνταγμα και σεις, ότι παρέγεται εις τόν λαόν. Και τώρα γεωργική. Άλλά, που είνε αύτη; Με την τετραετή φοίτησιν, με προσωρινούδ διδασκάλους ή έστω και με έξαστη εις τά δημοτικά σχολεία, εις τά όποια δέν προφάνουν καλά καλά να μάθουν μόνον άνάγνωσιν και γραφήν; Μη έμπαίξετε τόν λαόν. Καταργήσατε τά Έλληνικά σχολεία και ίδρδσατε έξάτακτα δημοτικά σχολεία και εις τά κέντρα

των τώσ δήμων έκτάτακτα και όκτάτακτα, όπου είνε δυνατόν, με προαγωγήν του δημοδιδασκάλου, όπως και τών άλλων όκαλλήλων και τότε θα έχετε όλα, χωρίς μετεκκαίδευσιν όπορωτικήν, ηεις δέν θα γίνεται, έπιδόματα κ.τ.λ. ψυδθ δηλαδή διεγερτικά. Το εδός μοι πά στω και τάν γάν κινήσασ του Άρχιμήδους, μεταφράζεται εις την γλώσσιαν του φιλοσόφου Δειδνιτίου, διά να μη άναφέρω την πληθόν των άλλων καλατοτέρων και νεωτέρων «έμπιστευθήτέ μοι την παιδείαν και θα μεταβάλω εις χρόνον βραχύτερον τοσ αϊώνας τόν χαρακτήρα της; της άνθρωπότητος» οδδδ λησμονητε, διά να άφήσω τοδσ φιλοσόφους και παιδαγωγούς, τοδσ πολιτικούς και δη τόν Φίλιπε, όστις μετ την μάχην της Ίέννης ειπας: «ή τύχη παντός λαού, ή άκμή ή παρακμή ήρηται εκ μόνης της άγωγής, ηεις τυγχάνει ή νεολαία αυτού» οδδδ σάς διεφύγε την προσοχήν ότι ό κ. Ύπουργός της Παιδείας της Τουρκίας μετ' έπιτελείου εκπαιδευτικόν διέρχεται τά διάφορα Εδρωκαία κράτη, μελετών την μεταρρδθμισιν της εκπαίδευσως και την εληνότης άναγέννησιν. Καλέσατε έμπνευσμένους δημοδιδασκάλους και έρωτήσατέ τους. Παρ' αυτού δέ θα μάθετε πώς θα άνέλθη ό Έλληνικός λαός εις ανώτερον έπίπεδον πολιτισμού.

Με σεβασμόν

Άναστάσιος Γούνης
Βέρδικια 16/4/27.

ΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΧΕΙΡΟΝΟΜΙΑ

Δείγμα τρανό, της επαγγελματικής συνειδητοποίησης μας, που συντελείται μέσα στον άδιάκοσο και σκληρό άγώνα για τή διεκδίκηση της όλικής και ήθικής μας άποκαταστάσεως και της άποκρυσταλλώσεως άκ' αυτών παύρας και διαγμάτων για τή συνέχιση της πάλης και τών μελλοντικών διεκδικήσεών μας, είναι ή αναζήτηση του δρόμου που όδηγεί προς διεθνή σύσθεση με τοδσ συνειδητοδσ συναδέλφους τών άλλων χωρών, για τή δημιουργία και το δυνάμωμα ένός παγκόσμιου συνδικαλιστικού μετώπου τών εργατών της Παιδείας, μέσα στο όποιο πετυχαίνεται ή διεθνης άλληλεγγύη και θεθνης καθαρρχία για την άποτασματικώτερη διεξαγωγή του άγώνα μας, ένάντια στο κάθε τι που στέκει εμπόδιο σήμερα στην πρόοδο και την εύτυχία του σχολείου και τών εργατών του, αλλά και όλόκληρης της άνθρωπότητας.

Σ' όλες σχεδόν τις χώρες όπου το συγκροτημένο κεφάλαιο τείνει στην άποσύσθεση τών κοινωνιών, δημιουργώνας πληθώρα κοινωνικών θυμάτων, οι ίδιες οικονομικές συνθήκες διέκουν τή ζωή τόσο τών λοικών εργατών, όσον και τών εργατών της Παιδείας. Τάξεις συνδικαλιστικά οργανωμένες που, έχουν για σκοπό τους τή δημιουργία καλλιτέρων συνθηκών ζωής, σπρώχνονται από το άκούραστο οργανωτικό δαιμόνιο, τόν παντοδύναμο και μεγάλο αυτό συνειλεστή της κοινωνικής μεταμορφώσεως, που δρδ άκαταμάχητα, προς ένα μέλλον ελεύθερο, προς το Διεθνή στίβο, τόν τεράστιο αυτό συμπεκνωτήρα της παγκόσμιας συνδικαλιστικής δυναμικότητας. Όλοι κινούνται. Άλλοι πια όμωρ, άλλοι είνω, άλλοι δεξιά και άλλοι άριστερά, μα όλοι τους άθελα τόν ίδιο δρόμο βαδίζουν άνεύχοντας το ίδιο ιδανικό.

Άξια μεγάλης προσοχής και μεγαλότερης εκτίμησης θα πρέπει νάναι από μέρους τών συναδέλφων, ή πρώτη χειρονο-

μία του Γεν. Γραμματέα μας. Χειρονομία που συνθηματικά χαράζει το μελλοντικό δρόμο που θ' ακολουθήση ο άγιώνας μας.

Και ως είναι βέβαιος αυτός, πως ο Κλάδος θα έκτιμήση όπως πρέπει τη θαρραλέα και δεξιόταχνη αυτή προσπάθειά του, που μία μέρα θα μας πλησιάση στους συναδέλφους των άλλων χωρών για την κοινή συνεργασία μ' αυτούς στην όλη πηρία του ανθρωπιστικού Ιδανικού του σχολείου.

Δεν φαντάζομαι ποτέ πως θα δραθή συνειδητός συνάδελφος που δὲ θα έκτιμήση ἀθελά του ίσως ή και από άγνοια του, την καλόβουλη και τίμιε φροντίδα αυτή. 'Αλλ' αν υπέρβη έστω και ένας, ως είναι βέβαιος, πως όλόκληρος ο κλάδος, θάρθη καρδς που θα έκτιμήση τη προσπάθειά του αυτή όπως πρέπει, γιατί είναι ή πρώτη οργανωτική χειρονομία με κατεύθυνση προς Διεθνή και αυτό θα είναι ένα φωτεινό σημείο στην 'Ιστορία της 'Ομοσπονδίας μας. Οι μέλλουσες γενεές των συναδέλφων ξεφυλλίζοντας την 'Ιστορία της 'Ομοσπονδίας, θα σταματην και δείχνουν μ' αδύναμοσύνη το σημείο αυτό.

Λόγινα· Α. Ρουλιός Δ. Δελόπουλος
ΖΩΗ ΚΑΙ ΕΞΕΛΙΞΙ
ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ

Πρέπει να πω γιατί γράφω αυτά τα άρθρα, τις σκέψεις που με ώθησαν σ' αυτό, γιατί άλλοις δὲν θα μπορούση, όπως θαλήση να τα διαβάση, να έμβραθύνη στη έννοια, να νιώση το σκοπό.

Διαρωθέντα το 1918 δάσκαλος με 100 δρχ. τὸν μήνα. Καταλαβαίνετε τι θα πῆ αυτό, γιατί οι πλειστοί το δοκίμασαν. Θέ πῆ να μη έχρη πανταλόνι να φορέσης, ψωμί να φας, να ή σημασία του. Μία συνάδελφος, ένα κορίτσι, γεμάτο δροσιά και σφρίγος, μ' έλεγε πως απ' ό,τι έκερνε, τὰ μισά τσάινα στη μάνα της και στην αδελφή της. — «Και τι τρώς;» τῆ ρώτησα. — «Διαρκῶς τσάι και ψωμί», μ' άπήντησε. 'Υστερα από δυό χρόνια δουλειά—ξέρετε πόσο έντυριστική εινε ή δουλειά μας—πέθανε από φθίσι, από μαρμαρό. Ποιός θα κλάψη τους μάρτυρας αυτούς; 'Η Πολιτεία βλέπει τὸν προϋπολογισμό, καίγει με αριθμὸς και άνήχεται δημοκρατικῆ Πολιτεία, ταραστιες διαφορῆς στὲς μεθοδοσις των διαφορών υπαλλήλων της. Δι-κασιολογεί 3.500 τὸν μήνα για έναν αν-θυπολοχαγό, άνφ. διπλοῦς, έχει οπαλλήλους γραφεῖς β' με 900 δρχ!

Μοδύλεον νόμοσις: «Τέτοια διαφορά θα ήταν άνεκτή μόνον στη Μαδαγασκάρη». Άγνωστος ο φίλος μου, πως στη Μαδαγασκάρη, έχουν σὲ κάθε χωριό 9 τάξια Λαϊκά Σχολεία και ο μαδρος εκεί έχει μόνωσιν και βούλησι τελειότερη από τη συνολική δική μας, που παρέχεται σὲ 4 τάξια Σχολεία.

Έμένα, ως τόσο, έκτος από τῆ φτώχεια, με βασάνιζε κι' ένας άλλος φόβος, ο φόβος τὸνωπολιτικάντηδων. Σὲ κατηγοροῦσαν για αντίθετο και ελεος και τὰ επακλόουθα, ἀπόλυσι ίσως και φυλακή. Είνα περιττό να σας πω, πως με ελεος καταλάθει μία ἀπελιτισία, μία έξουθενώση ως θανάτου.

Μέσα όμως σ' αυτή τῆ σκοτεινιά κάτι, έτσι σὲν φως, σὲν έπίδα, που περιμένα άνοιωσθήτως και έπρεπε ναρθῆ, μ' έζόκησα, με τόνωσι. με άνεχωκώρωσε με έδωκα δύναμι να έξακολευθῆσω, να αγωνίζομαι στη ζωή.

Μπορεί να θρηνη κανείς τὰ θύματα, τὸ αίμα τῶ Μεγάλου κολέμου, με ποιός

'Η Θ'. ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ τῶν ὠργανωμένων Δημοδιδασκάλων τῆς Ἑλλάδος προμηνύεται πανηγυρικῆ. Θὰ συνέλθῃ εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ α' Ἐθνικοῦ Θεάτρου. Εἰς τὴν συζήτησιν περὶ Γεωργικῆς ἐκπαιδεύσεως θὰ συμμετάσχουν ὑπουργοὶ καὶ ἐκλεκτοὶ διανοοῦμενοι.

μπορεῖ να ἀρνηθῆ πως δὲν ἦταν ἀνάγκη ἀπὸ τῆ ζωῆ, ἀπο τὴν εξέλιξι, να γίνῃ; 'Αν έδωκε κανείς τὸν κόσμο, πρὶν γίνουν τὰ θηλαστικά, θὰ τὸν ίδρισκε τέλειο, όπως τὸν ίδρισκε και σήμερα. Μὰ σκοιος δεχθῆ, πως ή σημερινή μορφή τῆς ζωῆς, τῶν ὀργανισμῶν, εἶνε ή τελειότερα, δτι έφθασε στὸν προορισμὸ ή εξέλιξι, ἀπεδεικνύεται ἀνιστόρητος, ἀνεπιστήμων.

Βέβαια, δὲν μπορεῖ να ξέρῃ κανείς, οὔτε να διαγράψῃ τὸν τελειό προορισμό, μὰ δτι μπορεῖ να πῆ θετικά, εἶνε δτι ή ζωή εξέλισσεται έξακολουθητικά. Και εἶταν για τὸν ένα ή τὸν άλλον λόγον οἱ ὀργανισμοὶ συνθησοῦν σὲ μία κατάσταση καὶ ἀντιδρῶν στη εξέλιξι, τότε ή ζωή, ή σκοπιμότης, ο δημοιουργός—άνώμασε τὴν αἰτία πως θέλεις—τοδς ὠθει, τοδς κεντρίξει. Αὐτὸ θφείλεται ο πόλεμος. 'Η ζωή εἶχαν ἀποτελεματωθῆ, ο άνθρωπος καθήνησε ἀνδραϊκελο τῆς βουτήνας, μὰ ή εξέλιξι τὸν ὠθησε στὸν πόλεμο, χειροτέρευσαν οἱ ὄροι τῆς ζωῆς, κείνασε και τότε προχώρησε, τότε ἄλλαξε τρόπο σκέπτεσθαι. Αὐτὸ τι εἶναι και δὲν εἶνε εξέλιξι;

Αἱ σκέψεις, αἱ ἰδεολογίαι, δὲν πέφτουν σὲν τὸ μάνα ἀπὸ τὸν οδρανὸ, γεννιοῦνται ἀπὸ τῆς ὀργανικῆς καταστάσεως, διδύσκει ή Βιολογία. Μία σκέψη εἶνε, μία κίνηση αίματος, ἀπὴν τὴν εἶναμε χιλιάδες φορές, και μόλις θαλήση να σκοπθῆς—έρχεται ἀτομάτως. Για να ἄλλὰξ κατεύθουσι ή κίνηση αὐτῆ δὲν εἶνε εὔκολο, πρέπει να ἄλλῶξουν κολὸ οἱ ὄροι τοῦ περιβάλλοντις, ὠστε να έξαναγκασθῆς ή να παθάνῃς ή να προσαρμοσθῆς. Αὐτὰ ἴσως εἶνε σ' ἄλους γνωστά.

Τὸ καινοῦργιο όμως που βλέπει κανείς στην νέα κοσμογονία, τὸ τελευταίο βῆμα τῆς εξέλιξεως σήμερα, εἶνε αἱ ὀργανώσις αἱ συνδικαλιστικῆς.

Θὰ ἀσχοληθῶ μόνάκα με τῆ δική μας τῆ δασκαλικῆ ὀργάνωσι και λίγο με τὴν Πανευαλληλική.

'Η ὀργάνωσι μας δὲν εἶνε βέβαια ἀκόμα ἰδανική. Αὐδ κυρίως ἀρρωσττεῖς, κυρίως δχι ἀρρωσττεῖς ἀλλὰ μάλλον ἀκομηρία τῆς καλαιῆς καταστάσεως. τῆς καλαιῆς ζωῆς βλεπω ἰγὼ. Γιατι με τὴν εξέλιξι ο καλαιῆς ο κόσμος δὲν φεύγει, δὲν κατασυντερίζεται δια μιάς, ἀπλως γαννιέται, ξεπατιέται νέα ζωή και γίνε-ται ἄγινας πρὸς τὴν καλαιά, ἀμειλικτος ἄγινας και σιγά, σιγά ή καλαιά, σὲν σάπια και ἀρτηριοσκληρικῆ, σφριάζεται, ἀποσυντίθεται, μη δυναμένη να ακολουθήση τῆ νέα στην πορεία τη.

Αὐτὰ εἶναι 1) 'Η ἀγνοια τῆς σημασις τῆς ὀργανώσεως.

2) 'Ο ἀτομιστικὸς ἔγωτισμός.

Μοδύλεα νόμοσις: «Κι' αν ὀργανωθῶμε καλά, τι μεοροσε με κάμετε; Έμμεθα 10.000 και εἰ ἄλλοι εκατομμύρια;»

Τὸ θ ἀπῆνησα: «Πρώτα, πρώτα ή 'Ιστορία διδάσκει δτι ή ὀργάνωσι εκατονταπλασιάζει τῆ δύναμι. Τοῦροκοι 60.000 δὲν ὠέταξαν ἀέρανη Β.ζαντινῆ Ἀυτοκρατορία; Πόσοι δὲ ἦταν οἱ ἀρχατοί Ρωματοί; Και όμως εἶχαν στην έξουσία τοῦς ἄλον τὸν κόσμο. 'Η 'Αγ-γλία σήμερα; ...»

'Επειτα δὲν θα πολεμήσωμε, δὲν θα συγκρουσθῶμε με τοῦς ἄλους κοινωνικοδς παράγοντας. Θέ τοδς διαφωτισωμεν, θα τοῦς χειραγωγῆσωμεν στην ὄδον τοῦ πολιτισμοῦ, θα ξυκνήσωμε τῆ δημοκρατικῆ χορδή τοῦ χωρικοῦ και τῶν ἄλλων ὀργανώσεων και δὲν θα πορῆ ή μας ὠκοδουλώνῃ ο πρώτος τυχοδιώκτης.

Δὲν θα ἔχωμε καλόδες για διδακτικῆρια. 'Η φοίτησι δὲν θα εἶνε έξακτιῆς, ἀλήθεια στην πραγματικότητα εἶνε έξακτιῆς, ἀλλὰ θα έπιδῶλωμεν 10ετη τιοαύτην, γιατί αὐτὸ ἀπαιτεῖ ή 'Εκιστήμη, ἀλλὰ και τὸ συμφέρον ὠλωνῶν. Πρέπει να ἀναπτὸξωμεν τῆ δύναμι ἔργασιας τοῦ χωρικοῦ, ἔργατη κ.τ.λ., να τοῦ ἄνεσχῶμε τῆ βούλησι.

'Αλήθεια μοῖ εἶτε συμφωνῶ μαζί σου. Ποιός θὰ ἀπορέση να ἀνεκινάσῃ τὸ φάρο τῆς 'Εκιδας, τὴν 'Οργάνωσι, με ἄλλο ἰδανικό; Θὰ ἦταν πένθημο θανατηφόρο τὸ σβύσιμο τοῦ φάρου αὐτοῦ.

A. Καμπάνης

ΔΙΑ ΤΟΝ ΤΡΑΓΙΚΟΝ ΘΑΝΑΤΟΝ ΤΟΥ ΠΑΝΑΓ. ΣΟΦΑ

Στὸ ὄπ' ἀρ. 122 φύλλο τοῦ Διδ. Βήματος δημοσιεύτηκε διατριβή τοῦ συναδ. 'Αξακλή—Κιλικίς κ. Γεωρ. Παντελῆ, σχετικῆ με τὸν θάνατον τοῦ δ]λου τῆς περιφέρειας Θεο]νίκης Παναγ. Σοφῆ. 'Ο ἀειμνήτος συνάδελφος, ἀπὸδ ἔπρεξε ἄδω κ' ἔκει για να βοῆ στερνὸ κρεββάτι και δὲν βρῆκε, κατέληξε στὸν ἐπιθεωρητήν των δημ. σχολείων κ. Παναγ. Μπατσούταν, ὠστις δια συγκινητικὸ ἔγγράφο ζητοῦσε μία κλίνη ἀπὸ τὸ δημωτικό νοσοκομεῖο, για τὸν ἀτυχῆ δάσκαλο. Τὸ δημω. νοσοκομεῖο τοῦ ἀπήνησε ξερά, δτι δὲν ὠρῆκει και ο συνάδελφος πῆγε σὲ σκίτι του, που ἔμενε μόνον ο ἀνεψιός του, διότι τὴν οικογένειαν εἶχε σ' ο χωριό, που ὠηρητοῦσε,

Σὲ ένα κρεββάτι ἀχόρινο, χωρὶς σιντόνε και κατόκιν ἄγωνίαις ἀνάμικτες ἀπὸ πικρία για τὴν περιφρονητικῆ συμπεριφορά, πρὸς ένα που ἦταν δάσκαλος, πέθανε, και τὸ πρὸι μόνον ο ἀνεψιός του τὸ ἀντελήφθη.

Πρῶτον η προφορῆθηκε τὸν θάνατό του τὸ Γραφεῖον τῆς ἐπιθεωρήσεως, και ἀπὸ τὸ ὠκοτον εἰδοποιήθημεν. Ἀμέσως σπεύδομεν εἰς τὴν οίκιαν τοῦ θανόντις συνάδελφου, έξοικονομεῖμε τὰ ἀπαραίτητα, μεταδαινομεν εἰς τὴν μητρόπολιν και ο κναιερ. Μητροπολιτῆς διάταξε τὴν παραχώρησιν τῆς νεκροφόρου και τοῦ τάφου δωρεάν, ὠ; και ποσὸν τι χρημάτων, ἐκ των ὠκοίων μέρος, ὠκόλοικον, δῶταμε στην οικογένειαν του.

Σημειώτεον δτι ο Παναγ. Σοφῆς δὲν ἦτο μέλος τοῦ συλλόγου μας, ὠστις όμως ἔσπευσε να παρακολουθήση τὴν κηδείαν του δια κολλῶν μελῶν του. Κατὰ καθῆκον ἐξεφώνησε και τὸν ἐπικηδειον καυτηριάσε τὴν σκληρῆ διαγωγή των περὶ τὸ νοσοκομεῖον, τὸνισας συγχρόνως τὸν τρόπο καθ' ὠν μπορεῖ να ζητηῆ ο δάσκαλος ἔκτενο, που πετυχαίνου ἄλλοι κατώτεροι σὲν προορισμὸ τοῦ ἔργου των, ἀλλὰ καλύτερα ὠργανωμένοι.

'Ο σύλλογός; μας ἐκ μετροφορῶντες

ΑΠΟ ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΩΝ ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΩΝ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΔΙΑΛΕΞΗ

ΑΠΟ ΤΩΝ ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗ ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ

κ. ΔΗΜ. ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΝ

Τὴν περασμένη Κυριακὴ στίς 10 τοῦ Ἀπριλίου, μέσα σ' ἓνα ἀνοιξιάντικο ἀπόγευμα, γίνηκε μιὰ φιλολογικὴ διάλεξη, ποῦχε διοργανώσει τὸ εὐγενικὸ σωματεῖο τῆς Κορίνθου «Φιλόπτωχος Ἀδελφότης».

Στὴ συντροφιά αὐτῆ μίλησε ὁ ἐπιθεωρητὴς Κορινθίας κ. Δημ. Κοντογιάννης, γιὰ τὴ ζωὴ καὶ τὸ ἔργο τοῦ γιατροῦ καὶ λογοτέχνη Ἀντρ. Καρκαβίτσα, πῶς σπούδασε γιατρός, μὰ πὸ μόνον τὸ δίπλωμά τοῦ γιατροῦ πῆρε, καὶ δὲ στράφηκε στὴ γιατρικὴ, γιὰτὶ ἔνοιωσε πῶς κοντήκερα μὲ τὴν ψυχὴ του ἦτανε ἡ φιλολογία.

Ὁ κ. Κοντογιάννης, ποῦχε βαθεῖα μελετημένα τοὺς νεωτέρους Ἑλληνες λογοτέχνες, μὲ πολλὴ τέχνη μᾶς ἀνάλυσε ἓνα, ἓνα τὰ ἔργα τοῦ Καρκαβίτσα, χρωματίζοντας μὲ τὸ φιλολογικὸ του πινέλο τὸ καθένα ἀπ' αὐτά.

Ἀρχινᾷ ἀπ τὴ «Λυγερὴ» καὶ φτάνει στὸ «Ζητιάνο» καὶ σταματᾷ στὰ «Λόγια τῆς πλώρης» καὶ τὴ «Παλιὰς ἀγάπες». Ὁ κ. Κοντογιάννης στὰ «Λόγια τῆς πλώρης» μᾶς ξετυλίγει τὴ πὸ χτυπητὴς σκηνὴ τοῦ ἔργου αὐτοῦ, καὶ ἀπ τὴ «Παλιὰς ἀγάπες» χρωματίζει πὸ ζωηρὰ τὸν πρόλογο τοῦ λογοτέχνη. Μέσα σ' αὐτὸν ὁ συγγραφέας, ἐξομολογεῖται γιὰ τὴς περασμένους πλάνας του, καὶ τραγουδάει, μὲ τὸ δικό του ὕμνο, τὸ ἄμετρο ἀσθημᾶ του στὴν Τέχνη. Τὸν ὕμνο αὐτὸ, ὁ ὁμιλητὴς δίκαια τὸν παρομοιάζει μὲ τὴν «προσευχὴ» τοῦ Ρενάν στὴν Ἀκρόπολη.

Ἔπειτα ἀπ τὴς «Παλιὰς ἀγάπες» μιλᾷ γιὰ τὸν «Ἀρχαιολόγο» καὶ ἔπειτα ἀπ αὐτὸν γιὰ τὰ «Δυὸ σκέλεθρα» καὶ τὸν «Ἀφορασμὸ».

Μέσα στὰ «Δυὸ σκέλεθρα» καὶ στὸν «Ἀφορασμὸ» καὶ ἐξώχωρα στὸ καθένα ἀπ αὐτά, ζωγραφίζονται ἀπ τὸν ὁμιλητὴ μὲ ξηρατικὴ τέχνη καὶ μὲ τὰ πὸ λεπτὰ χρώματα, τόσο ζωηρὰ τὰ ἀγνὰ συναισθήματα ποὺ πλημμυρίζουν τὴν ψυχὴ τοῦ συγγραφέα, ἀγάπη καὶ θρησκευτικὸτητα, ποὺ τὸν παρομοιάζει γιὰ μιὰ στιγμὴ στὰ μάτια τοῦ ἀκρατηρίου ὀλοζώντανο.

Ὁ κ. Κοντογιάννης μὲ τὴ διάλεξί του αὐτῆ, μᾶς ἔκανε νὰ περάσουμε μιὰ εὐχάριστη ὥρα μέσα σὲ ἀληθινὴν πνευματικὴ ζωὴ, καὶ συνέτεινε εἰς τὸ νὰ μᾶς μεγαλώσει τὸ ἐνδιαφέρον γιὰ τοὺς νεο-ἑλληνες λογοτέχνες, καὶ νὰ μᾶς κίνηει νὰ τοῦ; δοῦμε ἀπὸ πολὺ κοντά.

Γι' αὐτὸ, θεομὰ θὰ τὸν παρακαλέσουμε, τὴ διάλεξί του αὐτῆ, νὰ τὴν ἀκολουθούσανε καὶ ἄλλοι; ἀπάνω στὰ ἔργα τῶν φίλων τοῦ Καρκαβίτσα, Βλαχογιάννη, Παπαδιαμάντη, Παπαντωνίου κ. λ., ἀφοῦ δὲπλα στὴν ἀγάπη του γι' αὐτοὺς, στέκεται καὶ τὸ ἰδιαίτερό του λογοτεχνικὸ στυλ.

Κορίνθος, 11 Ἀπρίλιου

Γ. Α.

δὲν ἐθμοοίευσε τίποτε τὸ σχετικὸ. Καὶ τῶρα τὸ πράττει, διότι ἐπέθη τὸ ἐρώτημα παρὰ τοῦ συναδέλφου κ. Παντελῆ, εἰς σκέψηκαν οἱ δύο σύνδεσμοι Θεσσαλονίκης.

Θεσσαλονίκη

Γεώργ. Μιγγός

Πρόεδρος Σουλ. Δημοδιδασκάλων
Ἀναγέννησης

ΣΤΟΝ κ. ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟ: ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗ

ΓΡΑΜΜΑ ΑΠΟ ΤΟ ΔΑΣΚΑΛΟ

Δὲν ξέρω κ. Παναγόπουλε ἂν μαζί μὲ τὴς ἄλλες χειρόγραφες ἐπιστολὴς στέλλεται σὲ μένα καὶ ἡ ἐντυπὸς σας ἡ δημοσιευθεῖσα στὸ φύλλο τῆς 20 Μαρτίου τοῦ «Δ. Βήματος». Μὰ καὶ προσωπικῶς νὰ μὴ γίνεται μνῆσι μιὰ ποῦ ἔχω στὸ χέρι μου τόσες ἄλλες πὸ θερμὴς καὶ πατρικὴς ἐπιστολὴς σας ποὺ μοῦδωσαν τὸ δικαίωμα καὶ μοῦ ἐνέπνευσαν τὸ καθήκον νὰ ἀποτανθῶ καὶ νὰ σᾶς ἀποκαλέσω πνευματικὸν πατέρα, πιστεύω ἀκράδαντα πῶς; καὶ αὐτὴ ἀποτείνεται ὀλόκληρη σὲ μένα.

Τοῦτο συμβαίνει γιὰτὶ εἴσατε ὁ ἄνθρωπος ποὺ δὲν ἐσχινᾷτε ποτὲ ἐκείνους ποὺ ἐξετιμᾷτε; εἴσατε ἐκεῖνος ποὺ κρατεῖτε μέσα σας ἓναν ἱερὸ σπινθῆρα γιὰ τὴν Πρόοδο, εἴσατε ὁ προϊστάμενος ἐκεῖνος ποὺ μὲ πόνον παρακολουθεῖτε κἄθε νέον δειγμα προόδου τῶν ὑφισταμένων σας καὶ σᾶν ἐπιδέξιος καλλιτέχνης διορθώνετε κἄθε ἐλαττωματικὸ.

Εἶν' ἀλήθεια πῶς; κρούσατε πολλὴς πνευματικὴς πόρτες μὰ ἤρατε τὴς περισσότερες σφιχτὰ μανταλωμένους; λίγες βρήκατε ποὺ εἶχαν τὴ θέλησι καὶ ἀκόμα πὸ λίγες ποὺ τὴν ἐκαλλιέργησαν. Οἱ ἀλησμόνητες στιγμὴς ποὺ περάσαμε μαζί σας, οἱ πατρικὴς συμβουλὴς, τὰ ὑπέροχα διδάγματα σας τόσο στίς μοναχικὴς συζητήσεις ὅσο καὶ στίς κοινωνικὴς καὶ συναδελφικὴς συγκεντρώσεις; μοῦ δίνουν πάντα τὴν πεποιθήσι πῶς; ἀπὸ τὰς γνώσεις κ' ὄχι ἀπὸ τὴν ἴλη ἔρχεται ὁ σεβασμὸς, ἡ ἐκτίμησις.

Ὅταν σὲ κἄθε συνέδριο σὲ κἄθε συναναστρωφὴ εἶχατε μέσα σας κἄτι ποὺ μᾶς κρούεσθε ἀπὸ τὰ χεῖλι σας δὲν μπορούσαμε νὰ μὴ σᾶς ζηλέσουμε μὰ καὶ σεις βέβαια δὲν μπορούσατε νὰ μὴν αἰσθάνεσθε τότε δικαίως ὑπερηφάνεια ἀναμετρώντας τὸν ἀτελείωτο πνευματικὸν σας θησαυρὸ. Ἡ εὐγνωμοσύνη ὄλων τῶν συναδέλφων ποὺ ὑπηρετήσαν μαζί σας εἶναι τὸ αἰώνιον δειγμα τῆς ἀφοσιώσεως καὶ ἐκτιμήσεως ποὺ τρέφουν σὲ σᾶς. Ὅσο γιὰ μένα ποὺ σεις καὶ μόνον σεις μὲ ὠθήσατε σᾶς βεβαίως δεῖ καὶ μόνον τὰ γράμματά σας διαβάζοντας θὰ πέρνω δύναμι γιὰ τὸ μεγάλο πνευματικὸ δρόμο.

Καὶ τῶρα μοῦρχονται στὸ νοῦ τὰ ὑπέροχα λόγια τοῦ Μακώλαιου «τὰ μέγιστα πνεύματα ὁμοιάζουν τὰς κορυφὰς τῶν ὑψηλοτέρων ὄρεων, διότι καθῶς; αἱ κορυφαὶ αὐταὶ φωτίζονται κατὰ πρῶτον ὑπὸ τῶν ἀκτίνων τοῦ ἡλίου ἐνῶ εἰς τὰς πεδιάδας ἐπικρατεῖ ἔτι βαθύτατον σκότος, οὕτω καὶ τὰ πνεύματα ἐκεῖνα πρῶτα περιαιγάζονται ὑπὸ τῆς αἴγλης τῆς ἀληθείας ἐνῶ αἱ πικναὶ σκιαὶ τῆς πλάνης καὶ τῆς ἀπάτης κλυττοῦσι ἔτι τὸν πολὺν τῶν ἀνθρώπων ὄχλον» καὶ θέλω νὰ μάθω ἂν πρέπει ὄλοι οἱ προϊστάμενοι νὰ εἶναι σάν ἐσᾶς; ἡ ὄχι. Ἐμεῖς ποὺ μᾶς κἄμετε καὶ ἤσαμε μιὰ εὐχάριστη ζωὴ καὶ μᾶς ἀνοίξατε τοὺς πνευματικὸς φράγτες ποτὲ δὲν σᾶς ἤσημονοῦμε.

Καὶ σὲ χεῖρε Θ. Π. Μάλλιος Βερθερά

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΙ

ΤΑΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΑΣ ΣΑΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

ΣΤΟΥ Κ. ΠΑΠΑΔΟΓΙΑΝΝΗ

ΨΑΡΡΟΝ 41- ΑΘΗΝΑΣ

ΑΙ ΨΗΦΟΙ ΤΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ
ΚΑΤΑ ΤΗΝ Θ. ΓΕΝΙΚΗΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΝ

Αἱ μέχοι σήμερον καθορισθεῖσαι ψηφοὶ τῶν Συλλόγων, τῶν ἐκκληρωσάντων τὰς ὑποχρεώσεις των κατὰ τὸ Καταστατικόν. ἔχουν ὡς ἐξῆς:

1) Α'	Ἀθηνῶν	ψηφοὶ 8
2) Β'	Ἀθηνῶν	> 5
3) Αἰγιαλαῖας		> 6
4) Ἀργολίδος		> 5
5) Βερροῖας		> 6
6) Γιαννιτσῶν		> 12
7) Γορτυνίας		> 7
8) Γρεβενῶν		> 8
9) Δράμας		> 11
10) Δωρίδος		> 4
11) Διδυμοτείχου		> 2
12) Ἐλασσώνος		> 2
13) Ἐδρυτανίας		> 8
14) Ζαγορίου		> 4
15) Ἡρακλείου		> 4
16) Θεσπλικῆς (παλαιᾶς)		> 1
17) Θηβῶν		> 6
18) Ἰωαννίνων		> 7
19) Καβάλλας		> 10
20) Καρυστίας		> 10
21) Καρδίτσας		> 12
22) Καστορίας		> 10
23) Κερκύρας		> 5
24) Κεφαλληνίας		> 8
25) Κοζάνης		> 14
26) Κορινθίας		> 7
27) Κιλκίς		> 5
28) Κονίτσης		> 6
29) Κιλιθιρῶν		> 1
30) Λακεδαίμονος		> 8
31) Λακωνικῆς		> 7
32) Λήμνου		> 6
33) Λαγκαδᾶ		> 8
34) Λέσβου		> 9
35) Μαγνησίας		> 13
36) Μεγαλοπόλεως		> 6
37) Μεσολογγίου		> 7
38) Μεγαρίδος		> 3
39) Μαντινείας		> 9
40) Μεσογαίας		> 10
41) Ναυπακτίας		> 4
42) Ξάνθης		> 8
43) Ὀλυμπίας		> 8
44) Πατρῶν		> 6
45) Παραμυθίας		> 3
46) Πωγωνίου		> 7
47) Πειραιῶς (δρρ.)		> 9
48) Πειραιῶς (θηλ.)		> 10
49) Ρεθύμνης		> 8
50) Σερρών		> 11
51) Σητείας		> 3
52) Σιδηροκάστρου		> 7
53) Σύρου		> 9
54) Σουφλίου		> 5
55) Σφακιῶν		> 5
56) Τριφυλίας		> 10
57) Φλωρίνης		> 8
58) Φιλιατῶν		> 4
59) Χαλκιδικῆς		> 7
60) Χανίων		> 10
61) Χίου		> 12

Εἰς τοὺς ἀνωτέρω Συλλόγους συμπεριελήφθησαν καὶ ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι δὲν ἐξώφλησαν μὲν ἀκόμη τὰς συνδρομὰς τῶν μελῶν, συμφώνως πρὸς τοὺς πίνακας, τοὺς ὁποίους μᾶς ἀπέστειλαν, ἀλλὰ μᾶς ἐγνώρισαν δεῖ εἰσέπραξαν αὐτάς. Δὲν συμπεριελήφθησαν οἱ Σύλλογοι Χαλκίδος, Σάμου καὶ Προβέλης, τῶν ὁποίων θὰ καθορισθῶν αἱ ψηφοὶ ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῶν ἀντιπροσώπων των, διότι οἱ πίνακες τῶν μελῶν των χρῆζουν τακτοποίησης.

Οἱ λοιποὶ Σύλλογοι δὲν ἀπέστειλαν μετὰ χεῖ σήμερον πίνακας τῶν μελῶν των.

ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ 1927-1928

ΕΣΟΔΑ	1926-27	1927-28	ΕΣΟΔΑ	1926-27	1927-28
I. Τακτικά			I. Τακτικά		
α') Έτησια τακτική συνδρομή	270.000.—	330.000.—	A'. Διοίκησης		
II. Έκτακτα			α') Πρόεδρος	60.000.—	60.000.—
α') Πλεόνασμα 31 Δεκεμβρίου	63.700.65	46.554.30	β') Γεν. Γραμματέας	48.000.—	60.000.—
β') Όφειλόμενα συλλόγων	170.000.—	240.000.—	γ') Διευθυντής «Δ. Βήματος»	—	60.000.—
γ') Έρανοι και απόβλεπτα	3.000.—	3.000.—	δ') Ταμίας	18.000.—	18.000.—
			ε') Σύμβουλοι	7.200.—	8.000.—
			B'. Έπικτεία		
			α') Μία τακτική συνεδρίασις	10.000.—	10.000.—
			β') Μία έκτακτος συνεδρίασις	10.000.—	—
			Γ. Γεν. Συνέλευσις		
			α') Μία τακτική Γενική Συνέλευσις	10.000.—	10.000.—
			Δ'. Προσωπικών Γραφείων		
			α') Υπάλληλος γραφείου	24.000.—	18.000.—
			β') Διευθυντής	14.400.—	12.000.—
			γ') Υπηρέτης	6.000.—	7.200.—
			E'. Γενικά Έξοδα		
			α') Ένοικιον	36.780.—	36.000.—
			β') Φωτισμός	1.800.—	3.800.—
			γ') Γραφική ύλη, Ταχυδρομικά	3.500.—	8.500.—
			δ') Τηλεγραφήματα	10.000.—	10.000.—
			ε') Έγκυκλίου και Υπομνήματα	5.000.—	5.000.—
			ς') Περιοδεύει	20.000.—	20.000.—
			ζ') Βιβλία, Περιοδικά, Έφημερίδες	4.000.—	4.000.—
			η') Επίπλωσις Γραφείου	8.000.—	8.000.—
			II. Έκτακτα		
			α') Έργασία δι' εκπαιδευτικήν Ξεναγών	85.000.—	—
			β') Απόβλεπτα	10.000.—	10.000.—
				341.680.—	361.300.—
			Προβλεπόμενον πλεόνασμα	165.020.65	258.254.30
	506.700.65	619.554.30		506.700.65	619.554.30

ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ "ΔΙΔ. ΒΗΜΑΤΟΣ,, ΔΙΑ ΤΟ 1927-1928

ΕΣΟΔΑ	1926-27	1927-28	ΕΣΟΔΑ	1926-27	1927-28
α') Τακτικά συνδρομαί	180.000.—	220.000.—	α') Τυπογραφικά	88.720.—	104.000.—
β') Διαφημίσεις	25.000.—	25.000.—	β') Χαρτί	68.250.—	72.800.—
γ') Περιίσσευμα 31 Δεκεμβρίου	111.573.—	117.192.80	γ') Έξοδα διακπεραιώσεως	18.000.—	18.000.—
			δ') Μισθός διακπεραιωτού	10.400.—	12.000.—
			ε') Άμοιβή συντάκτου	18.000.—	—
			ς') Απόβλεπτα	5.000.—	12.000.—
				203.375.—	218.800.—
			Προβλεπόμενον πλεόνασμα	98.198.75	148.892.80
	296.573.75	362.192.80		296.573.75	362.192.80

I.- ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ

A'. ΕΣΟΔΑ

1.—'Η έτησια τακτική συνδρομή των μελών παρέμεινε ή αύξη, 80δραχμας, άλλ' ή αριθμός των μελών υπελογισθη εις 5.600, αντί 4.500 του προηγουμένου προϋπολογισμού. Ο αριθμός ούτος δέν δύναται να θεωρηθί υπερβολικός, διότι διαπιστώθη πλέον, ότι τά μέλη της Όμοσπονδίας αδξάνουν από έτους εις έτος. Δεδομένου δέ, ότι τά υπάρχοντα άκόμη ταξικά παράκονα θα λείψουν μετά την συζήτησιν του Ν. Διατάγματος της διαβαθμισώσεως. Σημαντικών όμως μέρους έκ του κοσμο τούτου έχει ήδη εισπραχθί και, συνεπώς, τό σημειούμενον πλεόνασμα της 31 Δεκεμβ. 1926 έχει κατά πολύ αύξηθί σήμεραν.

B'. ΕΣΟΔΑ

2.—Τά όφειλόμενα των Συλλόγων έκ δρ. 240.000, προσερχόμενα έκ των καθυστερούμενων τών συνδρομών του έτους 1926, θα καταβληθούσι έκ ολοκληρώσεως μέχρι της Γεν. Συνελεύσεως. Σημαντικών όμως μέρους έκ του κοσμο τούτου έχει ήδη εισπραχθί και, συνεπώς, τό σημειούμενον πλεόνασμα της 31 Δεκεμβ. 1926 έχει κατά πολύ αύξηθί σήμεραν.

3.—Τά όφειλόμενα έφέτος κατά δραχ. 9.620 έν συνόλφ. Έκ των προηγουμένων κονδυλίων των έξόδων, άλλα μέν ηξήθησαν. άλλα ήλαττώθησαν, άλλα διεγράφησαν και άλλα παρέμειναν άδικτα.

1. Αύξησις.

α' Διοίκησης.—Τό κονδύλιον τούτο ηξήθη εις δραχ. 203.000 έναντι 188.200 του προηγουμένου Προϋπολογισμού, διότι, κατά την γνώμη μας, πρέπει τρία μέλη του Διοικ. Συμβουλίου ν' άφαιρεσθούν τελείως εις την άπαιτησίν των, πληρωσίν εις την άποστολήν των, ή όποια κατάστη σήμερον πολυσύνθετος. Άκριβώς δέ χάριν τούτου έπροτάθη ή άνάλογος τροποποίησις των άρθρων του Καταστατικού, των άφορώντων την Διοίκησιν.

β) Προσωπικών.—Τό κονδύλιον διά μισθόν ύπερτίτου ηξήθη από 6.000 εις 7.200.

γ) Γενικά Έξοδα.—Τό κονδύλιον διά φωτισμόν ήδικλασιώσθη λόγω της άναμενομένης υπερτιμήσεως του ήλεκτρικού ρεύματος.

2. Έλάττωσις.

α) Προσωπικών.—Τό κονδύλιον διά τόν ύπάλληλον του γραφείου ήμειώθη κατά 6 χιλ. δραχ. διότι, ό προσλαμβανόμενος ως τοιοῦτος δύναται ν' αναλάβη και την διακπεραιώσιν του «Δ. Βήματος» άμεμείρομενος και δι' αύτήν την ύπηρεσίαν του. Όμοίως ήλαττώθη τό κονδύλιον της δακτυλογράφου, θεωρουμένου ίκανού του κοσμο των χιλίων δραχ. μηνιαίως.

3. Διαγραφή.

α') Έπικτεία.—Διεγράφη τό κονδύλιον των 10.000 δραχ. διά την έκτακτον συνεδρίασιν του Έπικτετικού Συμβουλίου.

β') Έκτακτα.—Τό κονδύλιον έκ δραχ. 85 χιλ. διά την έργασίαν δι' εκπαιδευτικήν Ξεναγών διεγράφη.

Τά λοιπά κονδύλια παρέμειναν ως έχουν εις τόν Προϋπολογισμόν του ήλξαντος έτους.

II.- ΔΙΔ. ΒΗΜΑ

A'. ΕΣΟΔΑ

Αί τακτικά συνδρομαί υπελογισθησαν επί τη βάσει των αυτών, ως και έν τφ Προϋπολογισμφ της Όμοσπονδίας μελών (5.600X40=220.000).

B'. ΕΣΟΔΑ

Ηξήθησαν τά κονδύλια των τυπογραφικών και του δημοσιογραφικού χάρτου, διά πάσαν ένδεχομένην υπερτιμήσιν. Όμοίως ηξήθη ό μισθός του διακπεραιωτού κατά 1.600 δρ. έτησίως. Ό; απόβλεπτα ήνεγράφησαν 12.000 δρ. έναντι των 5.000 του προηγουμένου Προϋπολογισμού, διότι έκ αυτών του κονδυλίου δέον να διατεθούσι 'δπαϊτούμενα διά την συνεργασίαν άτόμων, δυναμένων να συντεφέρουν εις τόν Έκπαιδευτικόν μας αγώνα.

Τό κονδύλιον δι' άμοιβήν συντάκτου διεγράφη, διότι ούτε έφέτος ήνεκαμποιήθη τό τόκο ή Διοίκησις ούτε χρειάζεται διά τό μέλλον, δεδομένου, ότι ό Διευθυντής του «Δ. Βήματος» θ' αναλάβη ήλην την φροντίδα διά την έκδοσίν του.

